

Socialforvaltningen
Bernstorffsgade 17
1592 Kbh V

22-08-2008

Sagsnr.
2008-51385

Sendt pr. e-mail:
SOFFaellespost@sof.kk.dk og
SOF_Tilsyn@sof.kk.dk

Vedrørende opbevaring af bilag i meddelelser-/henvendelsessager i Socialcenter Bispebjerg

Ved brev af 25. april 2008 iværksatte jeg en egen driftundersøgelse af Socialcenter Bispebjergs praksis for opbevaring af bilag i underretningssager vedrørende børn.

Jeg har nu afsluttet behandlingen af sagen og fundet grundlag for at udtale kritik af Socialforvaltningens hidtidige praksis for opbevaring af underretningssager, jf. nærmere nedenfor.

Her følger først en sagsfremstilling og dernæst en redegørelse for resultatet af min undersøgelse.

Sagsfremstilling

I forbindelse med besvarelsen af en klage fra en borger oplyste Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen i skrivelse af 16. april 2008 til Borgerrådgiveren blandt andet, at Børne- og Familieteamet havde oplyst følgende til forvaltningen:

”... at bilagene i meddelelse/henvendelsessager bliver destrueret senest 2 år efter sagens oprettelse ...”.

Endvidere anførtes følgende:

”... Børne- Familieteamet har meddelt, at man ultimo december 2007 har destrueret bilagene i din sag, hvorfor disse ikke længere findes ...”.

På baggrund af det oplyste iværksatte jeg ved brev af 25. april 2008 en nærmere undersøgelse af Socialcenter Bispebjergs praksis for opbevaring af bilag i den omhandlede sagstype, dvs. underretningssager vedrørende børn.

Jeg bad Socialforvaltningen om en nærmere redegørelse for socialcentrets praksis i forhold til arkivloven, jf. lovbekendtgørelse nr.

Borgerrådgiveren

Vester Voldgade 2A,
1552 København V

Telefon
3366 1396

Telefax
3366 1390

E-mail
csp@okf.kk.dk

EAN nummer
5798009800053

1035 af 21. august 2007, og bekendtgørelse nr. 692 af 3. juli 2003 om bevaring og kassation af arkivalier hos Københavns og Frederiksberg Kommuner.

Jeg bad om at modtage forvaltningens redegørelse inden fire uger fra dato.

Socialforvaltningen bad efterfølgende om udsættelse af svarfristen, senest i e-mail af 27. juni 2008 til Borgerrådgiveren.

Socialforvaltningen er ved brev af 2. juli 2008 fremkommet med den ønskede udtalelse om sagen. I udtalelsen anfører forvaltningen følgende:

”... Socialforvaltningen har til brug for redegørelsen indhentet udtalelser fra henholdsvis Mål og Rammekontoret for Børn samt Socialcenter Bispebjerg med henblik på afklaring af forvaltningens praksis på området.

Det fremgår af redegørelsen fra Mål- og Rammekontoret for Børn (herefter MR Børn), at meddelelser-/henvendelsessager ifølge retningslinierne for underretningssager passiveres i sags- og advissystemet (S&A), hvis der ikke iværksættes en undersøgelse efter servicelovens §§ 50 - 51. Sådanne sager slettes efter et års inaktivitet. Underretninger, hvor der ikke iværksættes en undersøgelsessag, oprettes ikke i forvaltningens BUS-system, men sagerne føres på papir.

Alle underretninger, hvor der iværksættes en undersøgelsessag, oprettes som egentlige sager, der opbevares og arkiveres efter de gældende regler herom.

Den hidtidige praksis for håndtering af underretninger (som sagstype 103 00 i S&A med kassation efter 1-2 år uden aktivitet) har været valgt for at sikre, at der ikke blev journaliseret på de åbenbart grundløse underretninger, idet der har været et ønske om at beskytte borgerne mod opbevaring af oplysninger om dem og deres familier, som er fundet grundløse.

Socialcenter Bispebjerg har oplyst, at centret normalt indsender materiale til det centrale arkiv en gang årligt, og at dette sker efter anmodning fra det centrale arkiv, der tillige udsteder retningslinierne herfor.

For så vidt angår meddelelser-/henvendelsessager modtager socialcentret en liste over denne sagstype, når de er slettet i S&A. Derefter skal centret aktivt vurdere, om sagen alligevel skal bevares og sørge for at indsende den til arkivet og få den reaktiveret i S&A.

Socialcenter Bispebjerg har oplyst, at der sidst er indsendt sager til det centrale arkiv i februar 2004, hvilket har medført en lokal ophobning af såvel passive sager som ældre meddelelses-/henvendelsessager. Børnefamilieteamet i Socialcenter Bispebjerg valgte derfor af egen drift at tynde ud i mængden af meddelelses/henvendelsessager, således at sager af denne type, der var mere end to år gamle, blev makuleret og slettet i S&A.

Socialforvaltningens bemærkninger

Socialforvaltningen har på baggrund af de hensyn, der ligger bag regelgrundlaget for bevaring og kassation af arkivalier, genvurderet den hidtidige praksis omkring modtagelse af underretninger, der ikke giver grundlag for undersøgelse efter servicelovens §§ 50 og 51.

Efter arkivlovens § 8, stk. 1, skal myndighederne drage omsorg for varetagelse af arkivmæssige hensyn, herunder at arkivalier opbevares på betryggende måde.

Hvis en lovgivning ikke indeholder udtrykkelig hjemmel herfor, er myndighederne ikke berettigede til at destruere dokumenter eller foretage ændringer i sager, som indgår i det offentlige, jf. arkivlovens §§ 8 og 10 og FOU nr. 644 af 25. februar 2005, side 34.

Bekendtgørelse om bevaring og kassation af arkivalier hos Københavns og Frederiksberg Kommuner, jf. bekendtgørelse nr. 692 af 3. juli 2003, regulerer de nærmere regler om bevaring og kassation af offentlige arkivalier her i kommunen, jf. arkivlovens § 5.

Efter § 4 i ovennævnte bekendtgørelse, skal arkivalier, som er skabt eller tilvejebragt efter 1. april 1970, og som er anført i bilag 1 bevares. Det fremgår af bilag 1, pkt. 5, hvilke sager inden for social- og sundhedsområdet, der skal bevares. Det gælder følgende sager:

- A. Alle Sociale personsager om børn og unges anbringelse uden for hjemmet.
- B. Alle sager om integration af flygtninge.
- C. Sociale personsager, som efter kommunens vurdering er af særlig eller principiel karakter.
- D. Andre sociale personsager, som er henlagt efter cpr-numre, og hvor nummeret begynder med 01.

Det fremgår af bilag 2 til ovennævnte bekendtgørelse, hvilke typer arkivalier, der kan kasseres uanset bestemmelserne i bilag 1. Efter bilag 2, nr. 9, kan andet materiale, der er modtaget til orientering, og som ikke har givet anledning til sagsbehandling kasseres.

Borgerrepræsentationen har den 26. august 2004 i henhold til §§ 3 og 6 i ovennævnte bekendtgørelse fastsat 'Bestemmelser om bevaring og kassation af arkivalier i Københavns Kommune'.

Efter disse retningslinier skal følgende sager indenfor social- og sundhedsområdet bevares:

- Alle sociale personsager om børn og unges anbringelse uden for hjemmet.
- Alle personsager vedrørende særforsorg.
- Alle personsager vedrørende adoption, abort, sterilisation og sager vedrørende børn med særlige problemer.
- Alle sager om integration af flygtninge.
- Sociale personsager, som efter kommunen egen vurdering er af særlig eller principiel karakter.
- Andre sociale personsager, som er henlagt efter cpr-numre, og hvor nummeret begynder med 01.
- Tilsynssager og -rapporter.
- Byggesager vedrørende nybygning og større ombygninger af institutioner.

Folketingets Ombudsmand har i FOU nr. 2003.451 udtalt, at reglerne om kassation som altovervejende hovedregel fører til, at myndighederne ikke på egen hånd må kassere, slette eller på anden måde tilintetgøre oplysninger og dokumenter, som de én gang er kommet i besiddelse af.

Vedrørende spørgsmålet om, hvornår der kan antages ikke længere at være et retligt eller administrativt behov for sagsakterne, har ombudsmanden i FOB 2003.686 ff. udtalt, at et sådant behov kan anses for ikke længere at være til stede, når krav som følge af sagen med sikkerhed er forældede eller på grund af død med sikkerhed ikke kan rejses.

Offentlighedsloven ændrer ikke de gældende regler om kassation af arkivalier og pålægger ikke myndighederne at arkivere dokumenter, men det vil være i strid med loven, hvis der sker kassation for derved at afskære adgangen til aktindsigt.

Serviceovens § 146 beskriver kommunens generelle tilsynsforpligtelse med de forhold, hvorunder børn under 18 år i kommunen lever.

Når kommunen modtager en underretning, skal den i første omgang vurdere, om der på baggrund af underretningen er behov for at igangsætte en undersøgelse efter serviceovens § 50 og eventuelt § 51.

Praksis er, at forvaltningen i forbindelse med denne vurdering, vil orientere forældremyndighedsindehaverne og den unge over 15 år om underretningen og partshøre dem over indholdet, jf. forvaltningslovens § 19.

Den hidtidige praksis, hvorefter underretninger, der ikke har givet grundlag for undersøgelse efter servicelovens §§ 50 og 51, er blevet slettet efter 1 års inaktivitet, har været udtryk for et hensyn til beskyttelse overfor borgere, der grundløst er blevet indberettet til Socialforvaltningen.

Det er imidlertid nu Socialforvaltningens vurdering, at den udmeldte praksis bør justeres og tilpasses de ovennævnte hensyn, der ligger bag regelgrundlaget omkring arkivalier.

Det er Socialforvaltningens vurdering, at der foretages sagsbehandling, når forvaltningen modtager underretninger eller henvendelser på konkrete børn eller unge i kommunen, jf. ovenfor om vurdering af eventuelle igangsættelser af undersøgelse og orientering af forældremyndighedsindehaver/den unge over 15 år, og at denne type sager er af en sådan særlig karakter, at de bør bevares efter bilag 1, pkt. 5.C.

Der lægges herved vægt på, at der er et konstant øget fokus på kommunernes generelle tilsynsforpligtelse, og at det er vigtigt at kunne dokumentere, hvilke overvejelser kommunen har haft. Det er endvidere afgørende, at borgere ikke afskæres muligheden for at søge aktindsigt i underretninger om dem selv.

Socialforvaltningen vil på denne baggrund udarbejde nye retningslinier på området, ligesom forvaltningens hidtidige praksis er bragt til ophør. Alle underretninger, herunder underretninger, der ikke har givet anledning til undersøgelse efter servicelovens §§ 50 og 51, oprettes fremadrettet som almindelige personsager i S&A og arkiveres efter de almindeligt gældende regler herom.

Når der foreligger nye retningslinier på området vil Socialforvaltningen orientere Borgerrådsgiveren herom ...”.

Resultatet af Borgerrådsgiverens undersøgelse

1. Generelt om retsgrundlaget

Der er i arkivlovens kapitel 3 fastsat regler om bevaring og kassation af offentlige arkivalier.

Ved arkivalier forstås såvel skriftligt materiale som enhver anden art af materiale, der formidler information og er blevet til eller tilvejebragt i forbindelse med institutionens og dens medarbejders tjenstlige virke, jf. den udtalelse, der er offentliggjort i Folketingets Ombudsmands beretning 1994, s. 451 ff. (j. nr. 1993-395-052).

Arkivlovens regler om arkivindsigt supplerer bl.a. reglerne i offentlighedsloven samt forvaltningslovens regler om partsaktindsigt.

Loven bygger på det princip, at offentlige myndigheders dokumenter skal opbevares, medmindre der i lovgivningen er hjemmel til, at materialet kan kasseres.

Hovedprincippet bag reglerne er, at arkivering eller kassation tidligst må ske, når de pågældende dokumenter har mistet deres administrative eller retlige betydning, jf. arkivbekendtgørelsens § 4, stk. 2, og nærmere nedenfor. Efter dette tidspunkt – og eventuelt efter yderligere fastsatte frister – kan materialet enten destrueres eller afleveres til offentlige arkiver.

I lovens § 8, stk. 1, er det fastsat, at myndigheder skal drage omsorg for varetagelse af arkivmæssige hensyn, herunder at arkivalier opbevares på betryggende måde.

Ifølge § 9 kan kulturministeren efter indhentet udtalelse fra Datatilsynet fastsætte nærmere regler om offentlige myndigheders opbevaring af materiale af den art, der er omfattet af lom om behandling af personoplysninger.

Af § 10, stk. 2, fremgår, at Kulturministeren til varetagelse af arkivmæssige hensyn fastsætter regler om bevaring og kassation af kommunernes og regionernes arkivalier.

I medfør af blandt andet de to sidstnævnte bestemmelser er der i bekendtgørelse nr. 591 af 26. juni 2003 om offentlige arkivalier og om offentlige arkivers virksomhed (arkivbekendtgørelsen) fastsat regler om varetagelse af arkivmæssige hensyn ved bevaring og kassation af offentlige arkivalier.

Arkivbekendtgørelsen indeholder i §§ 1, 4 og 5 følgende bestemmelser:

”§ 1. Det påhviler enhver myndighed at sikre, at arkivmæssige hensyn varetages.

Stk. 2. Ved varetagelse af arkivmæssige hensyn forstås

1) at der træffes forholdsregler til sikring af, at arkivalier kan bevares således, at arkivalierne efter aflevering til offentlige arkiver kan stilles til rådighed for myndigheder og offentlighed samt anvendes til forskningsformål, samt

2) at der træffes forholdsregler til sikring af mulighed for, at kassation af ikke-bevaringsværdige arkivalier kan foretages.

§ 4. Bevaring og kassation af offentlige arkivalier skal gennemføres således, at det sikres,

1) at der sker bevaring af dokumentation for beskrivelse af det danske samfund og dets udvikling og af forhold af væsentlig administrativ eller retlig betydning for borgere og myndigheder, og

2) at kassation kan gennemføres systematisk og effektivt, således at de ressourcer, der anvendes i forbindelse med bevaring, udnyttes mest hensigtsmæssigt.

Stk. 2. Kassation af offentlige myndigheders arkivalier må først finde sted, når der ikke længere er administrativt eller retligt behov for dem.

§ 5. Rigsarkivaren fastsætter nærmere regler om bevaring og kassation af offentlige arkivalier. Nærmere regler om kommunale myndigheders bevaring og kassation af arkivalier fastsættes efter drøftelse med de kommunale parter.

Stk. 2. Kassation af arkivalier må kun finde sted efter bestemmelser, der fastsættes i medfør af bestemmelsen i stk. 1.

Stk. 3. Regler, der fastsættes med hjemmel i stk. 1, bringes til offentlighedens kundskab.”

I medfør af arkivbekendtgørelsens § 5 er der i bekendtgørelse nr. 692 af 3. juli 2003 om bevaring og kassation af arkivalier hos Københavns og Frederiksberg Kommuner fastsat regler om bevaring og kassation af arkivalier i disse kommuners forvaltninger og kommunale institutioner m.v., jf. § 1.

Af bekendtgørelsens § 4 følger, at arkivalier, som er skabt eller tilvejebragt henholdsvis efter 1. april 1970, og som er anført i bilag 1, skal bevares.

Det fremgår af § 5, at arkivalier, der er anført i bilag 2, kasseres uanset bestemmelserne i bilag 1.

I bevaringsfortegnelsen i bilag 1 anføres bl.a. følgende sager inden for social- og sundhedsområdet:

”A: Alle sociale personsager om børn og unges anbringelse uden for hjemmet.

C: Sociale personsager, som efter kommunens egen vurdering er af særlig eller principiel karakter.”

I kassationsfortegnelsen i bilag 2 anføres bl.a. følgende sager:

”9) Andet materiale, der er modtaget til orientering, og som ikke har givet anledning til sagsbehandling.”

2. Om oprettelse og journalisering af underretningssager

Af Socialforvaltningens udtalelse af 2. juli 2008 fremgår om hidtidig praksis bl.a., at underretningssager ifølge forvaltningens retningslinier passiveres i sags- og advissystemet (S&A), hvis der ikke iværksættes en undersøgelse efter servicelovens §§ 50 eller 51. Underretninger, hvor der ikke iværksættes en undersøgelsessag, oprettes efter det oplyste ikke i forvaltningens såkaldte BUS-system (Børne- og Ungesystem), men sagerne føres på papir. Alle underretninger, hvor der iværksættes en undersøgelsessag, oprettes som egentlige sager, der opbevares og arkiveres efter de gældende regler herom.

Det følger af god forvaltningsskik, at en myndighed har pligt til at oprette effektive journaliseringssystemer, jf. til illustration den udtalelse, der er offentliggjort i Folketingets Ombudsmands beretning 2006, s. 390 ff. (j.nr. 2004-3341-730), hvori Ombudsmanden bl.a. anførte følgende:

”... Det er min opfattelse at en myndigheds overholdelse af det forvaltningsretlige lighedsprincip forudsætter at myndighedens medarbejdere har kendskab til – eller har mulighed for at få kendskab til – hvorledes myndigheden hidtil har administreret et givent regelsæt. Såfremt myndigheden ikke er i besiddelse af et journaliseringssystem med effektive søgemuligheder, eller fører lister, oversigter eller lignende over bestemte sagstyper, eller på anden måde systematiserer afgørelserne, er medarbejderne henvist til at stole på egen eller kollegers hukommelse. Dette finder jeg meget uheldigt, idet myndighedernes overblik over deres egen praksis herved ikke vil være tilstrækkelig sikkert ...”.

Ud fra de foreliggende oplysninger har jeg ikke tilstrækkeligt grundlag for at vurdere, hvorvidt forvaltningens hidtidige praksis for oprettelse og journalisering af underretningssager, hvor der ikke iværksættes en undersøgelse, er i overensstemmelse med lovgivningen og god forvaltningsskik.

Socialforvaltningen har sin udtalelse til mig oplyst, at forvaltningen vil udarbejde nye retningslinier på området, og at alle underretninger, herunder underretninger, der ikke har givet anledning til undersøgelse efter servicelovens §§ 50 og 51, fremadrettet oprettes som almindelige personsager i sags- og advissystemet.

På den baggrund finder jeg ikke anledning til at foretage yderligere i forhold til spørgsmålet om journalisering af underretningssager.

3. Om bevaring og kassation af underretningssager

Lov om social service (serviceloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1117 af 26. september 2007, som senest ændret ved lov nr. 549 af 17. juni 2008) indeholder i § 146 følgende bestemmelse:

”§ 146. Kommunalbestyrelsen skal føre tilsyn med de forhold, hvorunder børn og unge under 18 år samt vordende forældre i kommunen lever.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fører sit tilsyn efter stk. 1 på en sådan måde, at kommunen så tidligt som muligt kan få kendskab til tilfælde, hvor der må antages at være behov for særlig støtte til et barn eller en ung under 18 år, eller hvor det må antages, at der kan opstå et behov for særlig støtte til et barn umiddelbart efter fødslen.”

Serviceloven fastsætter i §§ 50 og 51 følgende:

§ 50. Hvis det må antages, at et barn eller en ung trænger til særlig støtte, herunder på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, skal kommunalbestyrelsen undersøge barnets eller den unges forhold. Afgørelsen træffes med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, jf. dog stk. 9 og § 51.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsens undersøgelse, jf. stk. 1, skal anlægge en helhedsbetragtning, der skal omfatte barnets eller den unges

- 1) udvikling og adfærd,
- 2) familieforhold,
- 3) skoleforhold,
- 4) sundhedsforhold,
- 5) fritidsforhold og venskaber og
- 6) andre relevante forhold.

Stk. 3. I sin undersøgelse skal kommunalbestyrelsen afdække ressourcer og problemer hos barnet, familien og netværket. For unge, der er fyldt 15 år, skal undersøgelsen afdække de særlige forhold, der skal indgå ved valg af indsats for denne aldersgruppe, jf. § 52 og § 76.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal som led i undersøgelsen inddrage de fagfolk, som allerede har viden om barnets eller den unges og familiens forhold. Dette kan ske ved at inddrage sundhedsplejersker, pædagoger, psykologer, lærere eller andre, jf. § 49. Hvis det er nødvendigt, skal kommunen lade barnet eller den unge undersøge af en læge eller en autoriseret psykolog.

Stk. 5. Undersøgelsen må ikke være mere omfattende, end formålet tilsiger, og skal i øvrigt gennemføres så skånsomt, som forholdene tillader.

Stk. 6. Undersøgelsen skal resultere i en begrundet stillingtagen til, om der er grundlag for at iværksætte foranstaltninger, og i bekræftende fald af hvilken art disse bør være. Der skal være oplysninger om, hvordan forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge stiller sig til foranstaltningerne, og om de forhold i familien eller i dennes omgivelser, som kan bidrage til at klare vanskelighederne.

Stk. 7. Undersøgelsen skal afsluttes senest 4 måneder efter, at kommunalbestyrelsen bliver opmærksom på, at et barn eller en ung kan have behov for særlig støtte. Hvis undersøgelsen undtagelsesvis ikke kan afsluttes inden 4 måneder, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en foreløbig vurdering og snarest herefter afslutte undersøgelsen.

Stk. 8. I forbindelse med undersøgelsen skal kommunalbestyrelsen vurdere, om der skal foretages en undersøgelse af eventuelle andre børn i familien.

Stk. 9. Hvis forældremyndighedens indehaver eller den unge, der er fyldt 15 år, ikke giver samtykke, jf. stk. 1, kan undersøgelsen gennemføres uden samtykke ved at indhente de nødvendige eksisterende oplysninger, jf. § 11 c, stk. 1, nr. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 10. Hvis det må antages, at der kan opstå et behov for særlig støtte til et barn umiddelbart efter fødslen, skal kommunen undersøge de vordende forældres forhold nærmere. Afgørelse herom træffes med samtykke fra forældrene. Stk. 3-9 finder anvendelse ved afgørelsen.

§ 51. Når det må anses for nødvendigt for at afgøre, om der er åbenbar risiko for alvorlig skade på et barns eller en ungs sundhed eller udvikling, kan børn og unge-udvalget uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, beslutte at gennemføre undersøgelsen under ophold på en institution eller indlæggelse på sygehus, herunder psykiatrisk afdeling. En sådan undersøgelse skal være afsluttet inden 2 måneder efter børn og unge-udvalgets afgørelse.

Stk. 2. En afgørelse efter stk. 1 kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 75, når betingelserne herfor er opfyldt.”

Socialforvaltningens behandling af underretningssager er et udslag af kommunens tilsynsforpligtelse efter servicelovens § 146 og sker med henblik på en beslutning om, hvorvidt der skal iværksættes en undersøgelse efter lovens §§ 50 eller 51.

Efter min opfattelse har behandlingen af underretningssager således som udgangspunkt karakter af sagsbehandling, uanset om den fører til

en beslutning om iværksættelse af en undersøgelse efter servicelovens § 50 eller 51, eller ej.

På den baggrund anser jeg ikke underretningssager for omfattet af kassationsfortegnelsen i bilag 2, punkt 9 til bekendtgørelsen om bevaring og kassation af arkivalier hos Københavns og Frederiksberg Kommuner om materiale, der er modtaget til orientering, og som ikke har givet anledning til sagsbehandling. Følgelig kan sagerne efter min opfattelse ikke kasseres efter bekendtgørelsens § 5.

Jeg er således på dette punkt enig i den vurdering, som fremgår af Socialforvaltningens udtalelse af 2. juli 2008.

Jeg er endvidere enig i udtalelsens vurdering af, at underretningssager må antages at være omfattet af opbevaringsfortegnelsen i bilag 1, punkt 5. C til bekendtgørelsen om bevaring og kassation af arkivalier hos Københavns og Frederiksberg Kommuner, og derfor skal bevares efter bekendtgørelsens § 4.

Af Socialforvaltningens udtalelse af 2. juli 2008 fremgår om hidtidig praksis bl.a., at underretningssager, hvor der ikke iværksættes en undersøgelse efter servicelovens §§ 50 eller 51, ifølge forvaltningens retningslinier slettes efter et års inaktivitet.

Det fremgår endvidere, at underretninger, hvor der iværksættes en undersøgelse, efter hidtidig praksis oprettes som egentlige sager, der opbevares og arkiveres efter de gældende regler herom.

Som Socialforvaltningens hidtidige praksis for bevaring og kassation af underretningssager er beskrevet, er den efter min opfattelse er i strid med arkivlovgivningens regler.

Kassation af akter i underretningssager, hvor der ikke iværksættes en undersøgelse efter servicelovens §§ 50 eller 51 efter 1 års inaktivitet er således efter min opfattelse i strid med § 4 i bekendtgørelsen om bevaring og kassation af arkivalier hos Københavns og Frederiksberg Kommuner.

Tilsvarende gælder den af Socialcenter Bispebjerg foretagne makulering af underretningssager, der er mere end 2 år gamle.

Jeg finder den af Socialforvaltningen fulgte praksis for opbevaring og kassation af underretningssager og Socialcenter Bispebjergs makulering af disse sager kritisabel, herunder af hensyn til overholdelsen af kommunens tilsynsforpligtelse efter servicelovens § 146 samt af hensyn til ikke at udhule adgangen til indsigt i overensstemmelse med reglerne i offentlighedsloven og forvaltningslovens regler om partsaktindsigt.

Socialforvaltningen har i sin udtalelse til mig oplyst, at forvaltningen vil udarbejde nye retningslinier på området, ligesom forvaltningens hidtidige praksis er bragt til ophør, således at alle underretninger, herunder underretninger, der ikke har givet anledning til undersøgelse efter servicelovens §§ 50 eller 51, fremadrettet oprettes som almindelige personsager i S&A og arkiveres efter de almindeligt gældende regler herom.

På den baggrund foretager jeg ikke videre i sagen.

Jeg afventer herefter Socialforvaltningens lovede orientering om forvaltningens nye retningslinier.

Med venlig hilsen

Johan Busse
Borgerrådgiver

/Christian Smidt Pålsson
Specialkonsulent